

Kohtuasi C-734/19

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

4. oktoober 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunalul București (Bukaresti esimese astme kohus, Rumeenia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. september 2019

Kaebaja:

ITH Comercial Timișoara SRL

Vastustajad:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (maksuameti Bukaresti maakonna maksubüroo, Rumeenia)

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (maksuameti Bukaresti maakonna maksubüroo sektori 1 maksuosakond, Rumeenia)

Vaidluse ese

Kaebus, millega palutakse tühistada maksuteade, milles on tuvastatud käibemaksu tasumise kohustus

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 alusel palutakse tõlgendada direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ning õiguskindluse, õiguspärase ootuse kaitse, diskrimineerimiskeelu ja neutraalse maksustamise põhimõtteid.

Eelotsuse küsimused

1.1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ning konkreetselt selle artiklitega 167 ja 168 ning õiguskindluse, õiguspärase ootuse kaitse, diskrimineerimiskeelu ja neutraalse maksustamise põhimõtetega on kooskõlas või vastuolus see, kui õigust käibemaksu mahaarvamisele teatavate investeeringuga seotud kulude puhul, mille maksukohustuslane tegi kavatsusega teha maksustatav tehing, ei ole sellel maksukohustuslasel siis, kui ette nähtud investeeringust hiljem loobutakse?

1.2. Kas nende sätete ja põhimõtetega on kooskõlas või vastuolus see, kui õigus mahaarvamisele pannakse investeeringust loobumise korral kahtluse alla ka asjaoludel, mis ei seisne maksukohustuslase kuritarvituses või maksustamise vältimises?

1.3. Kas nende sätete ja põhimõtetega on kooskõlas või vastuolus tõlgendus, mille kohaselt on asjaolude hulgas, mil õiguse mahaarvamisele võib seada investeeringust loobumise korral kahtluse alla, järgmised asjaolud:

1.3.1. oht, et investeering jääb tegemata, hiljem realiseerub, kusjuures see oht oli maksukohustuslasele investeeringuga seotud kulutuste tegemise hetkel teada, näiteks asjaolu, et ametiasutus ei kiitnud heaks linnaplaneerimiskava, mis on selle investeeringu tegemiseks vajalik.

1.3.2. majanduslike tingimuste muutumine ajas nõnda, et kavandatud investeering ei ole enam nii tasuv nagu kuupäeval, mil seda kavandati.

1.4. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et investeeringust loobumise korral:

1.4.1. eeldatakse, et on tegemist kuritarvituse või maksustamise vältimisega, mille alusel võib seada mahaarvamisoiguse kahtluse alla, või peavad maksuasutused neid tõendama;

1.4.2. võib kuritarvitust või maksustamise vältimist tõendada lihtsalt eeldamise teel või on vaja objektiivseid tõendeid?

1.5. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtetega on kooskõlas või vastuolus see, kui investeeringust loobumise korral võetakse kuritarvitamist või maksustamise vältimist, mille alusel võib seada mahaarvamisoiguse kahtluse alla, arvesse, kuigi maksukohustuslane ei saa kaupu või teenuseid, mille puhul ta käibemaksu maha arvas, kasutada ühelgi eesmärgil ja seega ka mitte puhtalt eratarbimisega seotud eesmärkidel?

1.6. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid tuleb

tõlgendada nii, et investeeringust loobumise korral kujutavad asjaolud, mis leidsid aset pärast seda, kui maksukohustuslane kulutused tegi, – näiteks see, et i) tuleb majanduskriis või ii) realiseerub oht, et investeering jääb tegemata, kusjuures see oht eksisteeris kuupäeval, mil kulutused investeeringuks tehti (näiteks asjaolu, et ametiasutus ei kiitnud heaks linnaplaneerimiskava, mis oli asjaomase investeeringu tegemiseks vajalik) või iii) muutuvad hinnangud investeeringu tasuvusele, – endast maksukohustuslase tahtest sõltumatuid asjaolusid, mida võib tema heausksuse kindlaks tegemisel arvesse võtta?

1.7. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ning konkreetselt selle artikleid 184 ja 185 ning õiguskindluse, õiguspärase ootuse kaitse, diskrimineerimiskeelu ja neutraalse maksustamise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et investeeringust loobumine on aluseks käibemaksu korrigeerimisele?

Teiste sõnadega kas see, kui pannakse kahtluse alla õigus käibemaksu mahaarvamisele seoses mõne investeeringuga seoses tehtud kulutustega, mille maksukohustuslane tegi kavatsusega teha need kulutused maksustatava tehingu tegemiseks, juhul kui sellest investeeringust hiljem loobutakse, toimub käibemaksu korrigeerimise süsteemi kaudu?

1.8. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, on kooskõlas või vastuolus riigisisised õigusnormid, milles on nähtud ammendavalt ette, et õigus käibemaksu mahaarvamisele jääb seoses investeeringutega, millest loobuti, alles ainult kahel juhul, mida on kokkuvõtlikult kirjeldatud viitega kahele Euroopa Liidu Kohtu otsusele: i) kui maksukohustuslane ei kasuta neid kaupu/teenuseid tema tahtest sõltumatutel asjaoludel kunagi oma majandustegevuseks, nagu on leitud Euroopa Liidu Kohtu otsuses kohtuasjas C-37/95: Belgische Staat vs. Ghent Coal Terminal NV, ning ii) muudel juhtudel, mil kaupade/teenuste soetamisi, millega seoses kasutati mahaarvamise õigust, ei kasutata maksukohustuslase majandustegevuseks tema tahtest sõltumatutel objektiivsetel põhjustel, nagu on leitud Euroopa Liidu Kohtu otsuses kohtuasjas C-110/94: Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO) vs. Belgische Staat.

1.9. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtetega on kooskõlas või vastuolus see, kui maksuasutused loevad tühiseks selle, mida on tuvastatud varasemates maksukontrolli aruannetes või varasemates otsustes vaiete kohta:

1.9.1. st et eraõiguslik isik ostis kaupu ja teenuseid kavatsusega kasutada neid maksustatava tehingu tegemisel;

1.9.2. st et investeerimiskava peatamise või sellest loobumise on põhjustanud teatav asjaolu, mis ei sõltu maksukohustuslase tahtest.

2.1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja konkreetselt selle artikliga 28 on koosõlas või vastuolus see, kui komisjonäri suhtes kohaldatavat regulatsiooni kohaldatakse ka väljaspool ilma esindamiseta volitamislepingut?

2.2 Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja konkreetselt selle artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et komisjonäri suhtes kohaldatav regulatsioon on kohaldatav, kui maksukohustuslane ehitab ehitise vastavalt teise juriidilise isiku nõudmistele ja nõuetele eesmärgiga jätta selle ehitise omandiõigus endale ja anda see pärast valmimist ainult sellele teisele juriidilisele isikule üürile?

2.3. Kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et eespool kirjeldatud juhtumil peab ehitaja kandma selle ehitisega seotud investeeringuks tehtud kulud edasi sellele juriidilisele isikule, kellele ta selle ehitise pärast valmimist üürile annab, ja nõudma vasatava käibemaksu sisse sellelt viimaselt juriidiliselt isikult?

2.4. Kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et eespool kirjeldatud olukorras on ehitajal kohustus kanda investeeringuks tehtud kulud edasi ja nõuda vastav käibemaks sisse, kui ta lõpetab lõplikult ehitustegevuse selle isiku majandustegevuse märkimisväärse vähenemise tõttu, kellele ehitise oleks tulnud üürile anda – vähenemine, mis on põhjustatud selle viimase isiku tõenäolisest maksevõimetusest?

2.5. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et maksuasutused võivad maksukohustuslase tehingud ümber kvalifitseerida tema sõlmitud lepingute tingimusi arvesse võtmata ka siis, kui asjaomased lepingud ei ole näilikud?

2.6. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ning konkreetselt õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtetega on koosõlas või vastuolus see, kui maksuasutused loevad tühiseks selle, et maksukohustuslase õigust käibemaksu mahaarvamisele on tunnustatud varasemates maksukontrolli aruannetes või varasemates otsustes vaiete kohta?

Viidatud liidu õigusnormid

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, eelkõige selle artikli 9 lõige 1 ning artiklid 28, 63, 167, 168, 184 ja 185.

Viidatud riigisiseseid õigusnormid

A. Seadus nr 571/2003, millega kehtestatakse maksuseadustik, avaldatud *Monitorul Oficial al României*'s, I osa, nr 927, 23.12.2003, hilisemate muudatustega (Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare, edaspidi „2003. aasta maksuseadustik“):

- selle artiklis 11 on nähtud ette, et maksuasutused võivad maksusumma kindlaksmääramisel jätta arvesse võtmata tehingu, millel ei ole majanduslikku eesmärki, või kvalifitseerida tehingu või tegevuse vormi ümber nii, et see peegeldaks selle majanduslikku sisu;
- selle artikli 128 lõigetes 1 ja 2 on määratletud kaubatarne ning nähtud ette, et kui kaubatarne kontekstis tegutseb maksukohustuslane oma nimel, kuid kolmandate isikute huvides vahendajana, loetakse, et tema ise ostis või müüs need kaubad;
- selle artikli 129 lõigetes 1–3 on määratletud teenuste osutamine ning nähtud ette, et kui maksukohustuslane osaleb teenuste osutamises, tegutsedes oma nimel, kuid kolmandate isikute huvides, loetakse, et see maksukohustuslane sai või osutas teenuseid isiklikult;
- selle artiklis 138 on nähtud sisuliselt ette, et maksustatav väärtus väheneb, kui kaubatarne või teenuste osutamise leping lõpeb täies ulatuses või osaliselt enne, kui see tarne või osutamine toimub, kuid selle kohta on arved eelnevalt väljastatud;
- selle artikli 145 lõikes 2 on sätestatud õigus arvata maha sisendkäibemaks, kui soetatu on mõeldud kasutamiseks muu hulgas seoses maksustatavate tehingutega;
- selle artikli 148 lõikes 1 on nähtud ette, et esialgset mahaarvamist korrigeeritakse muu hulgas siis, kui arvesse võetud tegureid muudetakse pärast mahaarvatava summa kindlaks määramist või pärast maksudeklaratsiooni esitamist, sh 2003. aasta maksuseadustiku artiklis 138 ette nähtud juhtumitel.

B. Maksuseadustiku rakendussätted, mis on kiidetud heaks valitsuse dekreediga nr 44/2004, avaldatud *Monitorul Oficial al României*'s, I osa, nr 112, 6.2.2004, hilisemate muudatustega (Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare, edaspidi „rakendussätted“):

- selle punkti 6 alapunkti 3 kohaselt loetakse maksukohustuslast, kes tegutseb kaupade soetamise korral komisjonärina ning saab müüjast komitendilt või olenevalt juhtumist tarnijalt oma nimele arveid ja väljastab osjast komitendile või olenevalt juhtumist kliendile oma nimel arveid, tegutsevaks omaenda

nimel, kuid komitendi huvides. Maksustamise vaatevinklist loetakse komisjonäri tegusevaks kaupade ostja ja edasimüüjana, võtmata arvesse asjaolu, et ta tegutseb müüja või ostja huvides. Kui vastavalt lepingule tegutseb komisjonär komitendi huvides volitatud isikuna, kuid saab ja/või väljastab arveid omaenda nimel, muudab see asjaolu ta käibemaksu seisukohast edasimüüjast ostjaks;

- selle punkti 7 alapunktis 2 on sätestatud, et punkti 6 alapunkti 3 kohaldatakse ka teenuste osutajate suhtes;
- selle punkti 19 alapunktis 4 on nähtud sisuliselt ette, et kui teise isiku huvides tehtud kulutused *kantakse arvega edasi*, st kui maksukohustuslane saab arve või muu dokumendi oma nimel kaubarne või teenuste osutamise eest, mida ta teeb teise isiku huvides, ja esitab omakorda arve selle kauba müügi või teenuste osutamise eest tasu saamiseks, kohaldatakse vastavalt punktidele 6 ja 7 komisjonäri suhtes kohaldatavat regulatsiooni. Sel juhtumil on maksukohustuslasel õigus arvata maha maks, mis on seotud ostetud kaupade või teenustega, mille tasu kohta esitatakse uus arve, ning kohustus nõuda sisse käibemaks maksustatavate tehingutelt;
- selle punkti 45 alapunktis 6 on nähtud sisuliselt ette, et:
 - ehitiste korral, mida ehitatakse ega viida lõpule otsuse kohaselt loobuda investeringutest, mis kaotati kirjetest ja kanti kuludesse, säilib õigus mahaarvamisele, kui maksukohustuslane ei kasutanud tema tahtest sõltumatutel asjaoludel neid kaupu ja teenuseid kunagi oma majandustegevuseks, nagu on leitud Euroopa Kohtu 15. jaanuari 1998. aasta kohtuotsuses Belgische Staat vs. Ghent Coal Terminal NV (C-37/95, EU:C:1998:1);
 - õigus mahaarvamisele võib säilida ka muudes olukordades, kus ostetud kaupu või teenuseid, mille puhul kasutati mahaarvamisoigust, ei kasutata maksukohustuslase majandustegevuseks tema tahtest sõltumatutel objektiivsetel põhjustel, nagu Euroopa Kohus leidis 29. veebruari 1996. aasta kohtuotsuses Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO) (C-110/94, EU:C:1996:67);
 - ehitistega krundi ostmise korral on maksukohustuslasel õigus arvata ostuga seotud käibemaks maha, kui ta tõendab kavatsust – mida kinnitavad objektiivsed asjaolud –, et krunti, millele ehitised olid ehitatud, kasutatakse edasi tema maksustatavateks tehinguteks, näiteks ehitatakse sinna muid ehitisi, mis on mõeldud maksustatavateks tehinguteks, nagu leidis Euroopa Kohus 29. novembri 2012. aasta kohtuotsuses Gran Via Moinești (C-257/11, EU:C:2012:759);
- punktis 71⁸ on sisuliselt sätestatud, et niisuguse materiaalse/immateriaalse põhivara väärtus, mis on valmimisel ja mida ei viida lõpule ning mis kaotatakse kirjetest ja kantakse kuludesse, kujutab endast olukorras, kus lepingud

lõpetatakse ennetähtaegselt, mitte maha arvatavaid kulusid, kui nendest ei saa väärtus müügi või loovutamise läbi.

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Faktilist olukorda põhikohtuasjas iseloomustab see, et teoks ei tehtud kahte kinnisvaraprojekti, millega kaebaja tegi algust aastatel 2006 ja 2007 vastavalt lepingutele, mille ta oli sõlminud sel eesmärgil äriühinguga, kes toodab lifte ja eskalaatoreid (edaspidi „liftiettevõtja“).
- 2 Kaebaja ostis 2006. aasta krundi, millele ta oleks ehitanud hoone liftide tootmiseks ja nendega seotud lisavarustuse valmistamiseks ning seejärel andnud hoone liftiettevõtjale 10 aastaks üürile (edaspidi „projekt Dragomirești Vale“).
- 3 Ostu-müügilepinguga, mis sõlmiti 2007. aasta detsembris, ostis kaebaja liftiettevõtjalt kinnisasja, mis koosnes krundist ja ehitist, milles see äriühing tegeles oma tegevusalaga. Tehingu eesmärk oli esiteks kaebaja kavatsus ehitada sellele krundile tornehitise büroode ja kaubanduskeskustega („Proiectul Calea Giulești (projekt Calea Giulești“)“) ning teiseks liftiettevõtja vajadus vähendada oma kulusid seeläbi, et ta kolib ruumidesse, mis projekti Dragomirești Vale raames ehitatakse.
- 4 Ajavahemikul 2008–2010 tegi kaebaja projekti Dragomirești Vale raames kulutusi teatavateks ettevalmistavateks tegevusteks, näiteks ehitusloa saamine ja mõne tehnilise nõustamise lepingu sõlmimine selle loa saamise eesmärgil, projekteerimine, mõne esialgse ehitise rajamine ja tööobjekti haldamise teenuste osutamine. Nende kulutuste summa oli 942 471 Rumeenia leud – summa, millele lisandus käibemaks 226 193 Rumeenia leud, mille osas kasutas kaebaja oma mahaarvamisõigust.
- 5 Projekti Calea Giulești raames tegi kaebaja kulutusi, et saada vajalik luba lammutada ehitised, mis olid krundil, kus liftiettevõtja oma majandustegevusega tegeles, ning saada ehitisluba. Nende kulutuste summa oli 71 268 Rumeenia leud ja sellele lisandus käibemaks summas 13 541 Rumeenia leud, mille osas kasutas kaebaja oma mahaarvamisõigust.
- 6 Majanduskriisi ajal ja vajalikke lube välja andvate ametiasutustega pikaleveninud arutelude käigus peatas kaebaja 2008. aastal projekti Calea Giulești.
- 7 Seejuures kohustati liftiettevõtjat võtma üürile ruumid, mille eest pidi ta tasuma madalamat üürihinda, kui oli kaebajaga kokku lepitud liftide tootmise hoone puhul, mis oleks hiljem ehitatud. Selles olukorras peatas kaebaja ka projekti Dragomirești Vale ning üüris ehitise, mille andis liftiettevõtjale seitsmeks aastaks allüürile üürihinnaga, mis oli esialgu kokku lepitust madalam. Ostu-müügilepingu lisaga kinnitas liftiettevõtja, et kaebaja oli täitnud oma üleandmiskohustuse täielikult ja õigeaegselt.

- 8 Kaebaja otsustas 26. mail 2016 tühistada projektiga Calea Giulești seotud investeeringud ja kanda need 2015. majandusaasta raamatupidamise aastaaruandesse. Kaebaja sai siiski linnaplaneerimisasutuse tõendi nende ehitiste lammutamiseks, mis olid varem liftiettevõtjale kuulunud krundil, ja linnaplaneerimisasutuse tõendi selleks, et koostada dokumendid, mis puudutavad lube kõnesoleva projekti elluviimiseks.
- 9 Maksuinspektorid kontrollisid 2009. ja 2013. aastal kaebaja tegevust ajavahemikul 27. märtsist 2006 kuni 30. juunini 2012, sh ka kulutusi seoses nimetatud kahe kinnisvaraprojekti raames tehtud investeeringuga, käibemaksu käsitlevate õigusaktide järgimise seisukohast. Maksukontrolli protokollides on tuvastatud, et kaebaja arvas käibemaksu kontrollitaval perioodil maha ja nõudis sisse vastavalt käibemaksuseadusele. Lisaks on ühes maksukontrolli protokollis sõnaselgelt märgitud, et majanduslik ja rahanduslik olukord ei võimaldanud nende kahe projekti elluviimist jätkata.
- 10 Ühe teise maksukontrolli käigus 2016. aastal uurisid maksuinspektorid ajavahemikku 1. juulist 2012 kuni 30. juunini 2016. Maksukontrolli protokollis on tuvastatud, et kaebaja ei olnud 13 541 Rumeenia leu suurust summat projekti Calea Giulești raames tehtud investeeringu kuludega seoses maha arvanud kooskõlas käibemaksuseadusega ning et tal oli kohustus nõuda liftiettevõtjalt sisse käibemaks summas 226 193 Rumeenia leud investeerimiskuludena, mis oli tehtud projekti Dragomirești Vale raames ja mille edasikandmiseks oli kaebaja pidanud väljastama arve liftiettevõtjale.
- 11 Selle viimase maksukontrolli protokollis alusel välja antud maksuteatega kohustati kaebajat tasuma käibemaksuna täiendav summa 239 734 Rumeenia leud. Kaebaja vaidlustas maksukontrolli protokollis ja maksuteate kõigepealt halduskorras ja siis kohtus käesolevas menetluses ning nõudis tasutud summade ja vastava intressi tagastamist.

Poolte peamised argumendid

- 12 Kaebaja väidab, et tal ei olnud kohustust nõuda sisse täiendavat käibemaksu summas 226 193 Rumeenia leud ning et maksuamet rikkus seadust, kui ei nõustunud aktsepteerima käibemaksu mahaarvamist summas 13 541 Rumeenia leud, mis oli käibedeklaratsiooni kohaselt sisendkäibemaks, ja tagastamisvalikut, milleks oli 2015. aasta detsembrikuu. Kaebaja väidab, et ta loobus nimetatud kahest projektist hilisemate tema tahtest sõltumatute sündmuste tõttu, mis välistavad maksustamise vältimise või kuritarvituse.
- 13 Vastustajad kinnitavad, et vaidluse lahendus sõltub sellest, et eelotsusetaotluse esitanud kohus teeb kindlaks, kas õigus käibemaksu mahaarvamisele on olemas hoolimata investeeringust loobumise põhjustest, ning et 226 193 Rumeenia leu suuruse käibemaksusumma tagastamise taotluse rahuldamata jätmine on seadusega kooskõlas.

- 14 Projekti Calea Giulești kohta märgivad vastustajad, et kuigi nad nõustused, et kaebaja ostis selle projektiga seotud teenused kavatsusega teha maksutatavaid tehingud, tuli nende teenuste eest tasutud käibemaksu 2003. aasta maksuseadustiku artikli 148 ja rakendussätete punkti 45 alusel korrigeerida, sest kaebaja muutis meelt ja loobus projektist hiljem.
- 15 Vastustajad leiavad, et kaebaja oleks võinud tugineda mahaarvamisõigusele ainult siis, kui [projektist] loobumine oleks olnud tingitud objektiivsetest põhjustest, mis seisnevad tema tahtest sõltumatutes asjaoludes ja ilmnesid pärast investeeringu tegemist. Kaebaja ei ole nende sõnul niisuguseid objektiivseid põhjuseid tõendanud ning talle olid teada asjaolud, mis võisid viia selleni, et projekti ei lõpetata, ja ta võttis vabatahtlikult riski.
- 16 Vastustajate arvates ei saanud kaebaja vaiet rahuldada kohtuotsuse INZO alusel, sest kaebaja otsustas kanda investeeringu kuludesse enne seda, kui tehti teostatavusuuring, mis kinnitas, et projekt ei ole kasumlik.
- 17 Mis puudutab projekti Dragomirești Vale, siis kuigi vastustajad kinnitasid, et kaebajal on õigus käibemaks selle projektiga seotud teenustelt maha arvata ning et kaebaja ostis need teenused omaenda nimel, leidsid nad siiski, et need soetamised tehti liftiettevõtja huvides, sest ehitis, mis pidi ehitatama ja liftiettevõtjale üürile antama, tehti teoks viimase tegevusnõudeid arvestades.
- 18 Vastustajad kinnitasid, et kuigi nad kvalifitseerisid kaebaja ja liftiettevõtja vahelise tehingu ümber, et saaks kohaldada komisjonäri suhtes kohaldatavat regulatsiooni, leidsid nad seejärel, et kaebaja peab kandma liftiettevõtjale arvet esitades talle edasi kõik teenuste kulud ning nõudma viimaselt sisse käibemaksu, mis vastab nende teenuste kuludele.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 19 Esiteks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus projekti Calea Giulești kohta, et on vaja selgitada välja, kas direktiivi 2006/112 sätteid saab tõlgendada nii, et ükskõik missugune isik, kes ostab kauba või teenuse kavatsusega kasutada seda maksustatavas tegevuses, omandab vastava käibemaksu mahaarvamise õiguse ning see õigus säilib, kui kaup või teenust ei kasutata hiljem esialgu kavandatud eesmärgil kauba või teenuse ostmisest hilisemate asjaolude tõttu, mis ei sõltu maksukohustustase tahtest ning välistavad temapoolse maksustamise vältimise või kuritarvituse, nagu Euroopa Kohus leidis kohtuasjas INZO (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 Teiseks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus projekti Dragomirești Vale kohta, et on vaja selgitada välja, kas direktiiviga 2006/112 ja eelkõige selle artikliga 28 on kooskõlas või vastuolus komisjonäri suhtes kohaldatava regulatsiooni kohaldamine ka väljaspool ilma esindamiseta volitamislepingut.

- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustab seega teha kõigepealt kindlaks, kas viidatud õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et komisjonäri suhtes kohaldatav regulatsioon on kohaldatav, kui maksukohustuslane ehitab ehitise teise juriidilise isiku tegevusega seotud nõudeid järgides eesmärgiga jätta selle ehitise omandiõigus endale ja anda see pärast lõpuleviimist ainult üürile sellele teisele juriidilisele isikule.
- 22 Seejärel palub eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tehtaks kindlaks, kas neid õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et niisuguses olukorras nagu käsitletav peab ehitaja kandma selle ehitise ehitamisega seotud investeeringukulud arve väljastamise teel edasi juriidilisele isikule, kellele ta selle ehitise pärast valmimist üürile annab, ja nõudma vastava käibemaksu sisse sellelt viimaselt juriidiliselt isikult ning kas sellel ehitajal on kohustus kanda investeeringukulud arve esitamise teel edasi ja nõuda vastav käibemaks sisse, kui ta lõpetab ehitustööd lõplikult eespool nimetatud juriidilise isiku majandustegevuse märkimisväärse vähenemise tõttu selle tagajärjel, et see isik on tõenäoliselt maksejõuetu.
- 23 Lõpuks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus kinnitust, kas direktiivi 2006/112 ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et maksuasutused võivad kvalifitseerida ümber tehingud, mille maksukohustuslane teeb, võtmata arvesse sõlmitud lepingute tingimusi – isegi kui need lepingud ei ole näiliku –, ning kas selle direktiivi sätetega ning eelkõige õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtetega on kooskõlas või vastuolus see, kui maksuasutused loevad tühiseks selle, mida on varem tuvastatud maksukohustuslase õiguse osas käibemaks maha arvata.